S?owo ?ycia - wrzesie? 2020

do druku (pdf)

dzieci (gen4)

m?odzie? (gen3)

S?owa ?ycia tak?e na stronie: slowozycia.net

„Dajcie, a b?dzie wam dane; miar? dobr?, nat?oczon?, utrz?sion? i op?ywaj?c? wsypi? w zanadrza wasze”.

„By? tam du?y poczet Jego uczniów i wielkie mnóstwo ludu z ca?ej Judei i Jerozolimy oraz z wybrze?a Tyru i Sydonu; przyszli oni, aby Go s?ucha?...” (?k 6,17-18). Tak w Ewangelii ?w. ?ukasza zaczyna si? d?uga mowa Jezusa, w której mówi On o b?ogos?awie?stwach, o zasadach ?ycia dla królestwa Bo?ego i o obietnicach Ojca danych swoim dzieciom. Jezus g?osi swoje przes?anie ludziom ró?nych narodów i kultur, którzy przyszli Go s?ucha?. Jest to przes?anie uniwersalne skierowane do ka?dego i wszyscy mog? je przyj??, aby si? zrealizowa? jako osoby stworzone przez Boga-Mi?o?? na Jego obraz.

„Dajcie, a b?dzie wam dane; miar? dobr?, nat?oczon?, utrz?sion? i op?ywaj?c? wsypi? w zanadrza wasze”.

Jezus objawia nowo?? Ewangelii: Ojciec osobi?cie kocha ka?de swoje dziecko mi?o?ci? „op?ywaj?c?” i uzdalnia je do wspania?omy?lnego poszerzania serca wobec braci. S? to s?owa przynaglaj?ce i wymagaj?ce: da? co? od siebie, mog? to by? jakie? dobra materialne, ale tak?e go?cinna otwarto??, mi?osierdzie, przebaczenie – z ca?? wspania?omy?lno?ci? na wzór Boga. Wielko?? zap?aty otrzymanej w nadmiarze pozwala nam zrozumie?, ?e ogrom mi?o?ci Boga wobec nas nie ma miary i ?e jego obietnice przekraczaj? nasze oczekiwania, uwalniaj?c nas od niepokoju wynikaj?cego z naszych kalkulacji i harmonogramów, od rozczarowania tym, ?e od innych nie otrzymujemy zgodnie z naszymi oczekiwaniami.

„**Dajcie, a b?dzie wam dane; miar? dobr?, nat?oczon?, utrz?sion? i op?ywaj?c? wsypi? w zanadrza wasze”.**

Odnosz?c si? do tej zach?ty Jezusa, Chiara Lubich napisa?a: „Czy zdarzy?o ci si?, ?e otrzyma?e? dar od przyjaciela i czu?e? potrzeb? odwzajemnienia si?? (…) Je?li tobie si? to zdarza, to wyobra? sobie Boga, Boga, który jest Mi?o?ci?. On zawsze odwzajemnia ka?dy dar, który zrobili?my bli?niemu w Jego imi?. (…) Bóg tak post?puje nie dlatego, aby ciebie lub nas wzbogaci?. Czyni tak, poniewa? im wi?cej mamy, tym wi?cej mo?emy podarowa?; poniewa? – jako prawdziwi zarz?dcy dóbr Bo?ych – pozwalamy kr??y? wszelkim dobrom we wspólnocie, która nas otacza (…). Z pewno?ci? Jezus my?la? przede wszystkim o nagrodzie, któr? otrzymamy w Raju, a to, co ju? tu na ziemi otrzymujemy, jest tego zapowiedzi? i gwarancj?”[1].

„Dajcie, a b?dzie wam dane; miar? dobr?, nat?oczon?, utrz?sion? i op?ywaj?c? wsypi? w zanadrza wasze”.

Co mo?e si? sta?, je?li wraz z innymi osobami zaczniemy kocha? w ten sposób? Z pewno?ci? mo?e to by? zal??ek spo?ecznej rewolucji.

Jesús z Hiszpanii opowiada: „Moja ?ona i ja pracujemy w bran?y szkoleniowej. Jeste?my zafascynowani zasadami Ekonomii komunii i chcemy nauczy? si? patrze? na bli?nich [z tej perspektywy]: na pracowników – uczciwie im p?ac?c i znajduj?c alternatyw? dla nieuniknionych zwolnie?; na dostawców – przyjmuj?c oferowane ceny, wywi?zuj?c si? z p?atno?ci, dbaj?c o relacje; na konkurencj? – prowadz?c wspólne szkolenia i dziel?c si? nasz? wiedz?; na klientów – sumiennie im doradzaj?c, a nawet rezygnuj?c z naszych zysków. Zaufanie, które si? z tego zrodzi?o, uratowa?o nas podczas kryzysu roku 2008. W pewnym momencie, za po?rednictwem organizacji pozarz?dowej *Levántate y Anda* (Wsta? i id?), poznali?my nauczyciela j?zyka hiszpa?skiego z Wybrze?a Ko?ci S?oniowej, który chcia? poprawi? warunki ?ycia w swojej wiosce i zbudowa? w niej sal? porodow?. Przestudiowali?my projekt i dali?my potrzebne pieni?dze. On nie móg? uwierzy?. Musia?em mu wyja?ni?, ?e by?y to zyski firmy. Dzi? sala porodowa *Braterstwo*, zbudowana przez muzu?manów i chrze?cijan, jest symbolem wspó?pracy. W ostatnich latach zyski naszej firmy wzros?y dziesi?ciokrotnie”.

Letizia Magri

[1] Ch. Lubich, S?owo ?ycia, Czerwiec 1978.